

**Oecumenische Goede Vrijdag Vesper op vrijdag 3 april 2026 om 19.30 uur
in de Doopsgezinde Gemeente Aalsmeer
vanuit de Raad van Kerken te Aalsmeer/Kudelstaart
met als Thema: Van wie ben jij er eentje?**

Voorganger: Kees Bos

Lezers: Cees Vrooland, Ida Sipkes en Mariska de Graaf

Piano/Orgel: Valeriya Zakopay

We bewaren de stilte voor het begin van de viering

Woord van welkom

Welkom, zusters en broeders, in deze Doopsgezinde Vermaning. Op deze avond van Goede Vrijdag staan wij stil bij het lijden en sterven van onze Heer Jezus Christus.

Dit doen wij in verbondenheid met alle gelovigen wereldwijd, in dit uur van stilte, schriftlezingen, liederen, een overweging, een muzikaal intermezzo en gebeden.

Het thema van deze Vesper is: "Van wie ben jij er eentje?"

Eerst laten wij ons nu zegenen en groeten door de Eeuwige.

Votum en Groet

Onze hulp is in de Naam van de Heer,
De God die hemel en aarde gemaakt heeft,
God, die ons altijd trouw blijft,
Ons bij de hand neemt en vasthoudt.

Genade zij ons en vrede, van God onze Vader,
en van Jezus Christus, de verrezen Heer,
in de gemeenschap van de Heilige Geest - Amen

Aansteken van de Paaskaars

Gekomen uit verschillende kerken, hier in Aalsmeer,
komen wij samen rondom het licht van Christus,
lichtend vuur dat nooit meer dooft...

De Paaskaars wordt aangestoken

Nieuwe Liedboek (NLB) 598: Als alles duister is... (3 maal gezongen)

Inleiding op de lezingen

We gaan luisteren, bidden en zingen over de weg, die Jezus voor ons allen tot het uiterste is gegaan, mét de aansporing Jezus op deze weg te volgen.

Alle lezingen zijn genomen uit het Johannesevangelie.

Eerst willen we stil worden voor een moment van inkeer en gebed

Gebed

Heer, wij bidden u om kracht en wijsheid,
hoe wij op een goede manier kunnen omgaan
met het leven, met het lijden, met de dood van de ander,
en hoe wij met U, met de ander en met onszelf in het reine mogen komen.
Opent u onze oren en harten voor de woorden die wij gaan horen.

Dat elk van ons moed mag vatten, kracht mag opdoen om zijn of haar eigen kruis te dragen, en dat wij voor elkaar ogen, oren, handen en voeten mogen zijn.

Zo bidden wij, in Jezus naam, Amen.

1e Lezing

Johannes 1:14

14 Het Woord is vlees geworden en heeft in ons midden gewoond, vol van genade en waarheid, en wij hebben zijn grootheid gezien, de grootheid van de enige Zoon van de Vader.

Johannes 4:25

25 De vrouw zei: 'Ik weet wel dat de Messias zal komen,' (dat betekent 'gezalfd') wanneer hij komt zal hij ons alles vertellen.'

26 Jezus zei tegen haar: "Ik ben het, degene met wie u spreekt.'

Johannes 13:1-20 - Jezus wast de voeten van de leerlingen

1Het was kort voor het Pesach feest. Jezus wist dat zijn tijd gekomen was en dat hij uit de wereld terug zou keren naar de Vader. Hij had de mensen die hem in de wereld toebehoorden lief, en zijn liefde voor hen zou tot het uiterste gaan. 2Jezus en zijn leerlingen hielden een maaltijd. De duivel had intussen Judas, de zoon van Simon Iskariot, ertoe aangezet Jezus te verraden. 3Jezus, die wist dat de Vader hem alle macht had gegeven, dat hij van God was gekomen en weer naar God terug zou gaan, 4stond tijdens de maaltijd op. Hij legde zijn bovenkleed af, sloeg een linnen doek om 5en goot water in een waskom. Hij begon de voeten van zijn leerlingen te wassen en droogde ze af met de doek die hij omgeslagen had. 6Toen hij bij Simon Petrus kwam, zei deze: 'U wilt toch niet mijn voeten wassen, Heer?' 7Jezus antwoordde: 'Wat ik doe, begrijp je nu nog niet, maar later zul je het wel begrijpen.' 8'O nee,' zei Petrus, 'mijn voeten zult u niet wassen, nooit!' Maar toen Jezus zei: 'Als ik ze niet mag wassen, kun je niet bij mij horen,' 9antwoordde hij: 'Heer, dan niet alleen mijn voeten, maar ook mijn handen en mijn hoofd!' 10Hierop zei Jezus: 'Wie gebaad heeft hoeft alleen nog zijn voeten te wassen, hij is al helemaal rein. Jullie zijn dus rein - maar niet allemaal.' 11Hij wist namelijk wie hem zou verraden, daarom zei hij dat ze niet allemaal rein waren.

12 Toen hij hun voeten gewassen had, deed hij zijn bovenkleed aan en ging weer naar zijn plaats. 'Begrijpen jullie wat ik gedaan heb?' vroeg hij. 13 'Jullie zeggen altijd "meester" en "Heer" tegen mij, en terecht, want dat ben ik ook. 14 Als ik, jullie Heer en jullie meester, je voeten gewassen heb, moet je ook elkaars voeten wassen. 15 Ik heb een voorbeeld gegeven; wat ik voor jullie heb gedaan, moeten jullie ook doen. 16 Waarachtig, ik verzeker jullie: een slaaf is niet meer dan zijn meester, en een afgezant niet meer dan wie hem zendt. 17 Je zult gelukkig zijn als je dit niet alleen begrijpt, maar er ook naar handelt. 18 Ik doel niet op jullie allemaal: ik weet wie ik heb uitgekozen. Wat in de Schrift staat zal in vervulling gaan: "Hij die at van mijn brood heeft zich tegen mij gekeerd." 19 Ik zeg het jullie nu al, voor het gaat gebeuren; wanneer het dan gebeurt, zullen jullie geloven dat ik het ben. 20 Ik verzeker jullie: wie iemand ontvangt die door mij gezonden is ontvangt mij, en wie mij ontvangt ontvangt hem die mij gezonden heeft.'

NLB 569: Toen Jezus wist: nu is gekomen – Voetwassing – 1,2,3 & 4

2e Lezing:

Johannes 18: 1-27 - Jezus gevangengenomen en verhoord

1 Nadat Jezus dit alles gezegd had, ging Hij met zijn leerlingen naar de overkant van de Kidron. Daar liep Hij een tuin in, met zijn leerlingen. 2 Judas, die Hem zou uitleveren, kende deze plek ook, want Jezus was er vaak met zijn leerlingen samengekomen. 3 Judas ging ernaartoe, samen met de cohort soldaten en een aantal dienaren van de hogepriesters en de farizeeën. Ze waren gewapend en droegen fakkels en lantaarns. 4 Jezus wist precies wat er met Hem zou gebeuren. Hij liep naar hen toe en vroeg: 'Wie zoeken jullie?' 5 Ze antwoordden: 'Jezus van Nazaret.' 'Ik ben het,' zei Jezus, terwijl Judas, die Hem kwam uitleveren, erbij stond. 6 Toen Hij zei: 'Ik ben het,' deinsden ze achteruit en vielen op de grond. 7 Weer vroeg Jezus: 'Wie zoeken jullie?' en weer zeiden ze: 'Jezus van Nazaret.' 8 'Ik heb jullie al gezegd: "Ik ben het,"' zei Jezus. 'Als jullie Mij zoeken, laat deze mensen dan gaan.' 9 Zo moest zijn uitspraak in vervulling gaan: 'Geen van hen die U Mij gegeven hebt, heb Ik verloren laten gaan.' 10 Daarop trok Simon Petrus het zwaard dat hij bij zich had, haalde uit naar de knecht van de hogepriester en sloeg hem zijn rechteroor af;

Malchus heette die knecht. 11Maar Jezus zei tegen Petrus: ‘Steek je zwaard in de schede. Zou ik de beker die de Vader Mij gegeven heeft niet drinken?’

12De soldaten met hun tribuun en de Joodse gerechtsdienaars grepen Jezus en boeiden Hem. 13Ze brachten Hem eerst naar Annas, de schoonvader van Kajafas. Kajafas was dat jaar hogepriester, 14en hij was het die de Joden had voorgehouden: ‘Het is goed dat één mens sterft voor het hele volk.’ 15Simon Petrus kwam met een andere leerling achter Jezus aan. Deze andere leerling kende de hogepriester en ging met Jezus het paleis van de hogepriester in, 16maar Petrus bleef buiten bij de poort staan. Daarop kwam de andere leerling, de kennis van de hogepriester, weer naar buiten; hij sprak met de portierster en nam Petrus mee naar binnen. 17Het meisje sprak Petrus aan: ‘Ben jij soms ook een leerling van die man?’ ‘Nee, ik niet,’ zei hij. 18De knechten en de gerechtsdienaars stonden zich te warmen bij een vuur dat ze hadden aangelegd omdat het koud was; ook Petrus ging zich erbij staan warmen.

19De hogepriester ondervroeg Jezus over zijn leerlingen en over zijn leer. 20Jezus zei: ‘Ik heb in het openbaar tot de wereld gesproken. Ik heb steeds onderricht gegeven op plaatsen waar de Joden bij elkaar komen, in synagogen en in de tempel, en nooit heb ik iets in het geheim gezegd. 21Waarom ondervraagt u Mij? Vraag het toch aan de mensen die Mij gehoord hebben, zij weten wat ik gezegd heb.’ 22Toen Jezus dat zei, gaf een van de dienaren die erbij stonden Hem een klap in het gezicht: ‘Is dat een manier om de hogepriester te antwoorden?’ 23Jezus zei: ‘Als ik iets verkeerd gezegd heb, zeg dan wat er verkeerd was, maar als het juist is wat ik heb gezegd, waarom slaat u Me dan?’ 24Daarna stuurde Annas Hem geboeid naar Kajafas, de hogepriester.

25Simon Petrus stond zich intussen nog steeds te warmen. ‘Ben jij soms ook een leerling van Hem?’ vroegen ze. ‘Nee,’ ontkende Petrus, ‘ik niet.’ 26Maar een van de knechten van de hogepriester, een familielid van de man van wie Petrus het oor had afgeslagen, zei: ‘Maar ik heb toch gezien dat je in die tuin bij Hem was?’ 27Weer ontkende Petrus, en meteen kraaide er een haan.

NLB 558: Jezus, om uw lijden groot – Een litanie voor de Stille Week – 1,2,3,4,5

3e Lezing:

Johannes 18: 28-40 - Jezus in gesprek met Pilatus

28 Jezus werd van Kajafas naar het pretorium gebracht. Het was nog vroeg in de morgen. Zelf gingen ze niet naar binnen, anders zouden ze zich verontreinigen en niet aan het Pesachmaal kunnen deelnemen. 29 Daarom kwam Pilatus naar buiten. 'Waarvan beschuldigt u deze man?' vroeg hij. 30 Ze antwoordden: 'Als Hij geen misdaden had gepleegd, zouden we Hem niet aan u uitgeleverd hebben.' 31 Pilatus zei: 'Neem Hem dan mee, en veroordeel Hem volgens uw eigen wet.' Maar de Joden wierpen tegen: 'Wij hebben het recht niet om iemand ter dood te brengen.' 32 Zo moest de uitspraak van Jezus in vervulling gaan waarin Hij aanduidde welke dood Hij zou sterven.

33 Pilatus ging het pretorium weer in. Hij liet Jezus bij zich komen en vroeg Hem: 'Bent U de koning van de Joden?' 34 Jezus antwoordde: 'Vraagt u dit uit uzelf of hebben anderen dit over Mij gezegd?' 35 'Ik ben toch geen Jood,' antwoordde Pilatus. 'Uw volk en uw hogepriesters hebben U aan mij uitgeleverd - wat hebt U gedaan?' 36 Jezus antwoordde: 'Mijn koningschap hoort niet bij deze wereld. Als mijn koningschap bij deze wereld hoorde, zouden mijn dienaren wel gevochten hebben om te voorkomen dat Ik aan de Joden werd uitgeleverd. Maar mijn koninkrijk is niet van hier.' 37 Pilatus zei: 'U bent dus koning?' 'U zegt dat Ik koning ben,' zei Jezus. 'Ik ben geboren en naar de wereld gekomen om van de waarheid te getuigen, en ieder die de waarheid is toegedaan, luistert naar wat Ik zeg.' 38 Hierop zei Pilatus: 'Maar wat is waarheid?'

Na deze woorden ging hij weer naar de Joden buiten. 'Ik heb geen schuld in Hem gevonden,' zei hij. 39 'Maar het is bij u gebruikelijk dat ik met Pesach iemand vrijlaat - wilt u dat ik de koning van de Joden vrijlaat?' 40 Toen begon iedereen te schreeuwen: 'Hem niet, maar Barabbas!' Barabbas was een misdadiger.

NLB 558: Jezus, om uw lijden groot - Een litanie voor de Stille Week – 6,7,8,9,10

Overweging: 'Van wie ben jij er eentje?'

Een vraag die op heel verschillende wijzen kan worden gesteld:

Onderzoekend, met enige argwaan: “Van wie ben jij er eigenlijk eentje”

Of belangstellend, uitnodigend: En, vertel me eens, van wie ben jij er eentje?”

Een vraag naar de groep waar jij bij hoort, die om een heel persoonlijk antwoord vraagt!

‘Van wie ben jij er eentje?’

De vraag die meer dan eens aan Jezus gesteld wordt:

‘Zijt Gij het die komen zou of verwachten wij een ander?’ Ben je een zelfbenoemd profeet, of ben je iemand die gezonden is door de Eeuwige? - de Messias die komen zou!

We hebben zojuist gelezen van de Samaritaanse vrouw, die bij Johannes als eerste Jezus deze vraag stelt. En zij krijgt van Jezus als antwoord: ‘Ja, Ik ben het, degene met wie u spreekt’.

De Evangelist wil hiermee meteen duidelijk maken: **Hij is het!**

Bach voelt deze intentie van Johannes haarfijn aan en brengt dit meteen voluit tot klinken in het openingskoor van de Johannes Passion – velen van u zullen het kennen:

Herr! Herr! Herr!

De hoorders van de goegemeente in Leipzig – inmiddels zo’n 3 eeuwen geleden – worden compleet van hun sokken geblazen. Bach laat het in alle toonaarden bezingen:

Hij is het – Hij is onze Heer! Niemand anders dan Hij, Jezus van Nazareth, is Heer!

Onze Heer! Jezus Christus, dé Koning der Joden!

Verhoogd aan het kruis én uit het graf herrezen!

De Evangelist Johannes, bedreven in het beschrijven van misverstanden, laat hier geen enkele twijfel over bestaan: De Meester die de voeten van zijn leerlingen wast... nee, Hij wast hen niet de oren – waar af en toe toch zeker reden toe was – hij wast hen de voeten – Hij doet het vuile werk – iets wat normaal gesproken door niet-Hebreeuwse slaven wordt gedaan.

Bij Jezus begint het ‘nieuwe normaal’: het is de Meester die dient ...

En daar zit nu juist het probleem: een Meester die niet alleen een voetwassing verricht, maar zich ook kruisigen laat – de meest vernederende vorm van veroordeling, voor misdadigers en jawel, voor slaven. Kom daar maar eens mee aan in de wereld van toen... en ook van nu!

Dus ja, de Evangelist had alle redenen om elk mogelijk misverstand uit de wereld te helpen.

De jonge christengemeente voor wie hij schreef, leeft in een tijd van zware verdrukking, hevige vervolgingen, een tijd van grote verwarring ook.

Verdrukking van volksgenoten én **vervolging** door de Romeinse overheerser. Immers, de aanspraak van christenen op een eigen Koning is een regelrechte aantasting van het keizerlijk gezag – een keizer die zelf dacht dat hij god was.

Een tijd van **verwarring** ook. Want ja, alles wat de volgelingen van Jezus, Mensen van de Weg, over Jezus wisten was uit de 2e of 3e hand – **alles alleen van horen zeggen ...**

En dan, **een Koning met de maatschappelijke status van een slaaf...** wie neemt jou daarin als gelovige serieus?

Tenslotte, dat Jezus zou zijn opgestaan uit de dood... **ook in die tijd was 'uit de dood opstaan' iets wat niet rijmde met je gezonde verstand...**

Als met dit wel heel bijzondere geloof je leven op het spel staat, het eigen leven en dat van huisgenoten, dan wil je toch wel zeker weten dat je goed zit met je geloof...

De evangelist Johannes laat er daarom geen misverstand over bestaan: **Hij is het echt!**

Het Woord is vlees geworden... iets wat haaks staat op de gangbare filosofie in die tijd...

Hij is het licht der wereld... en niet de keizer...

Zie het Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld...

Als een Lam laat Jezus zich leiden, op de dag voor het Pesach-feest, de dag die wij Goede Vrijdag zijn gaan noemen, vandaag dus...

Wat maakt dat wij deze dag Goede Vrijdag zijn gaan noemen?

Een dag, nota bene, waarop een Rechtvaardige op zo'n gruwelijke wijze ter dood wordt gebracht?

Het antwoord van Johannes zou dan zijn: dat Jezus zijn leven gegeven heeft voor zijn vrienden... of, met de woorden van Paulus: 'als een losprijs voor velen'...

Het blijft een wonderlijk verhaal – bizar eigenlijk – te gek voor woorden...

Toen, en zeker ook voor ons, nu!

Toen: een **Koning** die zich huldigen laat, niet hoog te paard, maar rijdend op een ezel...

Een **Profeet** die spreekt van Vrede en Recht, oog in oog met wie Hem naar het leven staan...

Een **Priester** die de vloer aanveegt met koopwaar in de Tempel en zichzelf ten offer draagt...

Een man van aanzien die zich laat zalven door een vrouw...

Een zorgzame zoon, die zijn medelijdende moeder toevertrouwt aan zijn beste vriend, zo vlak voor zijn dood, hangend aan een kruis, zorgzaam tot het uiterste...

En juist deze Jezus heeft de harten gewonnen van de eerste Christenen, Mensen van de Weg, en van ons, zoals wij hier nu samen zijn, om in dit uur zijn dood te gedenken...

Kennelijk heeft deze dood niet het laatste woord... de machthebbers van toen zijn niet meer dan een voetnoot in de Bijbelse heilsgeschiedenis, en in de lezingen van vandaag... de discipelen van Jezus, even daarvoor nog kibbelend over de verdeling van de ministersposten, zullen de weg gaan die hun Meester gegaan is...

En wij? Hoe verhouden wij ons tot elkaar? En tot de wereld om ons heen?

Hoe zichtbaar, hoe tastbaar vooral, is onze vriendschap met Jezus?

(Laten we nog even zien hoe het Petrus vergaat. In het uur van de waarheid, tijdens het kruisverhoor van Jezus bij de hogepriester, laat hij het helemaal afweten. Terwijl Jezus staat voor wie Hij is: 'Ik ben het' – waarin de Godsnaam doorklinkt – staat de reactie van Petrus op de vraag: 'Hoor jij ook niet bij deze man?' hiermee in schril contrast: 'Nee, ik ben het niet!' - Petrus raakt zo te zien helemaal 'van God los'.

Bach licht dit motief uit in 'Ich bin's' en 'Ich bin es nicht'. In het Johannes-evangelie lezen we daarna niets terug van de bittere tranen van berouw die Petrus daarna schreit. Maar Bach zou Bach niet zijn als hij daar niets op zou vinden. Hij voegt dit moment van berouw toe in een koraal, waarin de gemeente reflecteert op het Evangelie-verhaal, en op de eigen geloofservaring. En als ik dan met u een stapje verder mag gaan: In het laatste hoofdstuk van Johannes, als Jezus aan zijn discipelen verschijnt aan de oever van het meer van Galilea, wordt Jezus door Petrus aan een 'kruisverhoor' onderworpen – evenwel met een totaal andere uitkomst. Hier geen veroordeling, integendeel.

Terwijl Petrus niet meer weet uit te brengen dan: 'Gij weet dat ik u liefheb' – kennelijk was het Jezus zelf die voor hun liefde borgstond – wordt hem de pastorale taak opgedragen om de lammeren schapen te weiden en te hoeden... De praatjesmaker, de man die graag voor de muziek uitloopt, de leerling die het beter weet dan zijn Meester, de volgeling die het af laat weten in het uur van de waarheid, de stoere visserman die zijn vertrouwen verliest bij de aanblik van hoge golven – uitgerekend hij wordt één van de mensen waarop Christus zijn gemeente gaat bouwen...)

Durven wij getuige te zijn van de hoop die in ons is – of maken we ons net als Petrus de bene als de grond ons te heet onder de voeten wordt? En roepen wij ook

op de vraag 'Ben jij niet ook niet iemand die bij die Jezus hoort?' al te snel iets van: 'Nee, ik ben het niet!'

Misschien vinden we het al een beetje eng om als goed katholiek, met een askruisje op ons voorhoofd – een zichtbaar teken dat wij bij Hem horen – over straat te gaan op Aswoensdag?

Durven wij stelling te nemen als dat nodig is? Of laten we zaken van oorlog en vrede over aan regeringsleiders, diplomaten, deskundigen: zij zullen toch wel weten wat ze doen?

Willen wij de wonden wel zien van het lijden in de wereld van vandaag?

Wordt Christus niet elke dag opnieuw gekruisigd?

Aan ons dus vanavond ook de vraag: **“Van wie ben jij er eentje?”**

Nu is Goede Vrijdag, Goddank, geen dag van verwijt – ook daarin gaat Jezus ons voor!

Het is wel een dag van Waarheid: “Durven wij in zijn voetsporen te gaan” – en hoe dan?

De Evangelist Johannes wil ook ons vandaag een hart onder de riem steken met:

‘Ik ben het’ – Ik zal er Zijn – dit is Mijn Naam – zo wil ik Mij laten kennen door jou!

Ook op momenten dat jij het echt niet meer weet, liever de benen neemt, zelfvertrouwen omslaat in zelfverwijt, angst en wanhoop – ook dan, ja, juist dan, ben ik er voor jou!

Dus ja, zelfs op die momenten dat je het zelf helemaal kwijt bent, je jezelf kwijtraakt in zorg, pijn, gemis, verdriet, gevoel van onrecht – laten we elkaar ook wat vaker de vraag stellen:

Van wie ben jij er ééntje – Bij Wie willen wij horen – Wie wil mij kennen zoals ik ben?

De Evangelist Johannes geeft het ons vandaag mee: Hij is het! Hij is het die ons Zijn vriendschap biedt. Mogen wij zo onze weg met Jezus gaan! (Al was het maar als een geheime leerling, die Jezus ten grave draagt)

Muziek

Dankgebed, Voorbedes en het samen bidden van het Onze Vader

Wij zeggen God dank,

doen voorbeden voor mensen dichtbij en veraf
en sluiten dit gebed samen af met het Onze Vader
Trouwe God!

Wij danken u voor uur van samenzijn met elkaar,
Een uur waarin we uw lijden en sterven in herinnering roepen,
Een uur van deelneming aan Uw leven, sterven en verrijzen,
Zodat ook ons leven meer en meer een leven wordt in U,
U die het voor ons bent:

Brood, wijn, weg ten leven!

Wij danken u dat u een Koning van de Vrede bent,
Niet hoog te paard, maar komend op een ezel,
Onze harten wint voor uw Rijk van Vrede en Recht.

Geef ons vandaag de moed

Het met Uw naam te wagen,

Uw vrede uit te dragen,

Eéntje van U te zijn!

Wij bidden u voor de mensen die lijden

Vanwege armoede, onderdrukking, oorlogsgeweld.

Geliefden die gedood worden,

Kinderen die in een omgeving van dreiging en angst opgroeien.

Wij bidden u in het bijzonder ook voor kinderen,

Ver weg en dichtbij,

Voor wie het thuis niet veilig is.

Wij bidden u voor moeders en vaders,

Die hun kinderen hebben moeten afstaan aan de dood,

En hoe dit intense verlies te verweven is met het leven dat doorgaat.

Wij bidden u in het bijzonder voor jonge mensen,

Die worstelen met levensvragen,

Over eigen identiteit

En de wereld om hen heen,

Met alle eisen die de maatschappij aan hen stelt.

Van wie ben ik er eentje?

Doe ik er wel toe?

En bij wie wil ik horen?

Wij bidden ook voor als wij straks weer naar huis gaan,

Als we het gevoel hebben aan onszelf te zijn overgeleverd,

Iemand missen als klankbord, maatje, partner,

Of te kampen hebben met ziekte en ongemak:

Geef ons geduld in dingen die zich moeilijk laten veranderen,

Geef ons moed om, waar mogelijk, nieuwe wegen in te slaan.

En zo bidden wij met elkaar het gebed dat U ons geleerd heeft:

Onze Vader in de hemel
laat uw naam geheiligd worden,
laat uw koninkrijk komen
laat uw wil gedaan worden
op aarde zoals in de hemel.
Geef ons vandaag het brood dat wij nodig hebben.
Vergeef ons onze schulden,
zoals ook wij vergeven
wie ons iets schuldig is.
En breng ons niet in beproeving,
maar red ons uit van het kwaad.
Want aan u behoort het koningschap,
de macht en de majesteit,
in eeuwigheid. Amen.

Wegzending en zegen

Laten wij, in de opgang naar Pasen, als gezegende mensen van hier gaan, om zo ook anderen tot zegen te zijn.

De Heer zij voor ons om ons de juiste weg te wijzen.
De Heer zij naast ons om ons in de armen te sluiten
De Heer zij achter ons om ons te beschermen in tijden van gevaar

De Heer zij onder ons om ons op te vangen als wij dreigen te vallen
De Heer zij met ons om ons te troosten in
tijden van lijden, verdriet en gemis
De Heer zij over ons om ons te zegenen
Moge God zich zo over ons ontfermen, nu en altijd – Amen

Het doven van de Paaskaars

Wij dragen het licht van Christus mee in ons hart

De Paaskaars wordt nu gedoofd...

Gezangen voor Liturgie: O hoofd, vol bloed en wonden 511-1 & 4 (♫ NLB 576a)

De gemeente verlaat in stilte de kerk